

Bu durumda, Askeri Yargıtay Başsavcılığınca verilen itiraznamenin davanın önemi ve verilecek kararın üç insanın hayatına ilişkin bulunması göz önüne alınarak " itirazı incelleyecek merci " sıfatı ile Yüksek Kurulunuzun takdir hakkını kullanarak itiraznamenin tarafımıza tebliğine karar vermesinden sonraki " yazı ile cevap " hakkı saklı kalmak kaydı ile, işbu lâyihamızı sunmak zorunluluğu hasıl olmuştur :

Yukarıda arz olunduğu üzere, gerek Türk Hukuk doktrini ve gerekse Yargıtay içtihatları ve Yargıtay Ceza Bölümü içtihatları Birleştirme Genel Kurul Kararları gerçekten, Yargıtay Başsavcısının Daire kararlarına karşı itiraz yetkisini " olağanüstü bir yetki " diye nitelendirmekte söz birliği halindedirler.

Bir Yargıtay Kararında da denildiği gibi, usul Kanunlarımızın Başsavcılara tanıdığı ceza dairelerinin kararlarına karşı itiraz yetkisi, başka memleketlerin mevzuatında yoktur.

Bilindiği gibi, ceza usulünde ve Askeri usulde yer alan bu yetkinin kökeni, 10 Mayıs 1926 tarihli Mahkemei Temyiz Teşkilâtının Tevsiine Dair Kanun'un 5.maddesidir.

Bu yüzden ki, söz konusu yetkinin analizinde yabancı Hukuk doktrininden yararlanma olanağı bulunamamıştır.

Türk Hukuk doktrininde ve uygulamada ise, görüş birliği halinde olunan, Başsavcının Daire Kararlarına karşı itiraz yetkisinin olağanüstü niteliğini Prof.Taner'den çıkarılan aşağıdaki alıntı şöyle özetlemektedir :

" Temyiz Mahkemesince verilen kararlara da itiraz edilemez; herne kadar bu kararlara karşı Temyiz Başmüddeiumumisine itiraz selâhiyeti verilmişse de, bu kanun yoluna müracaat mahiyetinde olmayıp büsbütün başka ve pek istisnai bir selâhiyettir. " Tahir Taner, İstanbul Hukuk Fakültesi Ceza Hukuku ve Usulü Ordinaryüs Profesörü, Ceza Muhakemeleri Usulü, s. 352.

Yargıtay'da bu düşüncüyü doğrulamaktadır:

" C.Başmüddeiumumisine normal kanun yolları haricinde tanınmış olan ve istisnai mahiyet arz eden itiraz selâhiyetinin (...)fevkalâde ve istisnai bir yol olan itiraz müessesesi (...) " 9.5.1956 tarih ve 6/4 No:lu Yargıtay Ceza Bölümü İctihatları Birleş-

tirme Genel Kurul Kararından.

Doktrinde ve uygulamada tartışma götürmeyecek derecede kabul görmüş olan Yargıtay Başsavcısının itiraz yetkisinin olağanüstü niteliğinin ortaya koyduğu davamızla ilgili pratik sonuç, aşağıda sunulan İçtihadı Birleştirme Kurulu kararında belirlenmektedir :

15.6.1949 tarih ve 4/II No:lu kararında Ceza Bölümü İçtihatları Birleştirme Genel Kurulu aynen şöyle demektedir :

" Temyiz Mahkemesinin HÜKMÜ TASDİK etmesiyle kaziyel muhakemenin teşekkül etmesi bütün memleketler mevzuatında ve daha önce kendi mevzuatımızda bir prensip olarak cari iken temyiz kararlarına karşı bazı zaruretler dolayısıyla olağanüstü itiraz yolu açılmıştır. "

Bu hukuki tesbit muvacehesinde, yukarıda sunulan İçtihadı Birleştirme Kurulu Kararında açıkça belirtildiği gibi, ANCAK BU HALDE yani bir kararın Yargıtayca onanması ile hüküm kesinleşmiş ve ceza davası bitmiş olması halinde, Yargıtay Başsavcısı sanık aliyhine başka bir yolun bulunmamasından ötürü Daire Kararına karşı mahdud ve istisnai bir yol olan itiraz yolunu kullanabilir.

Halbuki davada durum tamamen değişik bir görünüm arz etmektedir. Müvekkillerin Kâmil pede, Necmi Demir ve Ziya Yılmaz'ın ölüm cezası ile cezalandırılmasına dair bidayet Mahkemesi hükmü, Askerî Yargıtay 4. Dairesince ölüm cezasının müebbed ağır hapis cezasına çevrilmesi gerektiği gerekçesiyle bozulmuştur.

Olağanüstü bir yol seçilmemiş ve normal prosedür takip edilmiş olsaydı, bidayet Mahkemesinin Yargıtayın bozma kararına uyması halinde, ölüm cezasının müvekkillerime uygulanması söz konusu olmayacaktı.

Olağanüstü yolun seçilmesinin verdiği sonuç ise şudur :

Müvekkillerimin hayatlarına ilişkin BİR HAKLARI ellerinden alınmış olmaktadır.

Öte yandan sanık Kâmil pede, Necmi Demir ve Ziya Yılmaz açısından Başsavcının Daire Kararına karşı itiraz yetkisi yoktur kanaatindeyiz. Zira söz konusu sanıklar hakkında İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı 3 No:lu Askerî Mahkemesince verilen hüküm Askerî

Savcılıkla temyiz edilmemiştir.

Başsavcılarının itiraz yetkisini kullanabilmesi ancak bîdayet Mahkemesi hükmünün Askerî Savcılıkla sanık aleyhine temyiz edilmiş olmasına bağlıdır.

Bu görüş doktrinde veyugulamada da kabul edilmiştir. " Aleyhe itiraz mümkündür.ELVERİRKİ, son karar sanık aleyhine temyiz edilmiş olsun. " Prof. Nurullah Kunter, Ceza Yargılama Usulü Hukuku, s.783. Ve Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun kararının tarih ve numarasına veren dip notu.

Yargıtay Ceza Genel Kurulu, Yargıtay Başsavcılarının itirazlarında takip etmeleri gerekli olan usulü şöyle tesbit etmiş bulunmaktadır :

" Yargıtay İçtihadı Birleştirme Genel Kurulunun 22.I.962 gün ve 2/I sayılı kararı ile C.Savcılarının temyiz dilekçelerinin kararını temyiz ettikleri mahkemenin hakim veya başkanına vererek o günün tarihi ve imza ile belgelendirmek zorunluğunda oldukları ve bu şekilde yapılmıyan temyizlerin usulüne uygun sayılmayıp reddi gerektiği kabul edilmiş bulunmaktadır.

C.Başsavcılığının kanun yollarına başvurmalarında da C.Savcılarının temyizlerinde olduğu gibi,ve yukarda belirtildiği üzere dilekçe ve yazılarını, kararına karşı kanun yoluna baş vurdukları Dairenin Başkanı veya birinci Başkanı veya vekiline sunarak o günün tarihi ve imzası ile süreyi korumuş olup olmadıklarını belgelendirilmesi ve bu yolda yapılmamış olan isteklerin reddine karar verilmesi aynı düşüncelerle gerekli görülmüştür. "

Ceza genel Kurul Kararı 30.9.963 Tarih ve 57/58 itiraz.

Yukarıda arz ve izah olunan hususlar,gerek Türk Hukuk doktrininde ve gerekse uygulamada, çoğaltılabilecek örneklerle sabit olduğu üzere kabul görmüşlerdir.

Davada geçerli olan bu nedenlerle, sanık müvekkil-lerim Kâmil Dede,Necmi Demir ve Ziya Yılmaz aleyhine Askerî Yargıtay 4. Daire kararlarına karşı Askerî Yargıtay Başsavcılığının itirazlarının öncelikle mümkün ve yerinde olmadığı kanaatinde olduğumu müdafî sıfatı ile arz ederim.